

man skal tage hensyn til ofrene, men når der så kommer forslag, der handler om ofrene, jamen så afviser den dem, fordi der ikke er ressourcer nok til det.

Hvis nu man satte en del flere ressourcer ind på at forebygge vold, så kunne det være, vi begyndte også at kunne se det i kriminalstatistikkerne, i stedet for at det, vi kan se, er, at de vokser og vokser, samtidig med at straffene vokser og vokser.

Vi støtter forslaget og håber, at det i hvert fald, når vi har fået et nyt flertal efter næste valg, vil kunne lade sig gøre at gennemføre det.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til fru Barfod, og så er det hr. Jann Sjørnsen som ordfører for forslagsstillerne.

Jann Sjørnsen (KD):

Jeg vil gerne sige tak til ordførerne for debatten om dette beslutningsforslag fra Kristendemokraterne, B 1, og naturligvis også til ministeren for gengivelsen af regeringens holdning til beslutningsforslaget.

Ministeren redegjorde for så vidt på udmærket vis for de initiativer, der er taget fra regeringens side på voldsområdet helt bredt, både handlingsplaner og konkrete initiativer, og var da selvfølgelig også inde på de initiativer, der havde direkte relation til bortvisningsforslaget, som blev vedtaget af Folketinget i sidste folketingsamling.

Kristendemokraterne ser med meget stor alvor på vold i samfundet i det hele taget, men i særdeleshed på vold i hjemmet. Hjemmet skulle jo meget gerne være en tryk base både for voksne og for børn, og derfor er vold i hjemmet noget af det mest modbydelige, man næsten kan forestille sig. Man får ligesom slået benene væk under sig eller det, der er langt værre, når det kommer til stykket. Det er jo det, der er virkeligheden, og det gælder både kvinder og børn og også mænd. 40.000 kvinder, 29.000 børn og så altså også et anseligt antal mænd er hvert år involveret i sådanne voldshandlinger. Det taler sit tydelige sprog.

I sidste folketingsamling besluttede Folketinget sig for at gennemføre det såkaldte bortvisningsforslag. Jeg synes, det er vigtigt at understrege, at vi faktisk ikke gennemførte Østrigmodellen, sådan som Kristeligt Folkeparti – hed det dengang – i sin tid fremsatte beslutningsforslag om i Folketinget. Det blev det nemlig ikke til. Det blev til en del af det, man gør i Østrig og nu

også andre lande, nemlig at man kan bortvise en voldsudøver fra hans eget hjem.

Det fik også Kristendemokraternes opbakning i sidste folketingsamling, om end det var noget tøvende efter den debat, der havde været, netop fordi regeringen valgte at gå imod Strafferechtsplejeudvalget, det sagkyndige udvalg, der har set på forarbejderne til loven og anbefalet, at man netop som i Østrig så på, hvordan man kan behandle voldsudøveren, men jo da ikke mindst også dem, som er blevet ofre for vold. Det påkaldte sig også en lang række organisationers kommentarer til regeringens lovforslag i sidste folketingsamling, at man netop fra regeringens side ikke havde valgt at tage, om man så må sige, den fulde Østrigmodel.

Der var kritik fra Dansk Socialrådgiverforening, som mente og også fik medhold i det fra Socialministeriet, at der ikke var afsat ressourcer nok på socialforvaltningerne til at klare de opgaver, som man måtte påse. Der har været kritik og er stadig væk kritik fra Det Nationale Voldsobservatorium, fra Joan-Søstrene osv.

Når Venstres ordfører, hr. Flemming Møller, her i debatten ligesom siger, at Kristendemokraterne lægger op til at forcere udviklingen, så vil jeg sige, nej, det gør vi ikke. Vi lægger bare op til, at Folketinget hjælper regeringen til at gøre det arbejde, der burde være gjort allerede i sidste folketingsamling, da lovforslaget blev vedtaget, et lovforslag, som jeg blankt erkender at også Kristendemokraterne stemte for, men hvor jeg nok må sige, at det er et spørgsmål, om vi i virkeligheden skulle have gjort det, om vi ikke skulle have sagt, at vi vil sikre, at bortvisningsloven bliver fulgt op af de nødvendige sociale hjælpeforanstaltninger til dem, der bliver ofre for vold, kvinder og børn især, og at voldsudøverne ikke blot får en tænkepause med bortvisningsforslaget, men også får en egentlig behandling, der kan være med til at sikre, at de ikke fortsat udøver vold, som vi desværre ved er tilfældet, når der ikke rigtig sker noget.

Kl. 12.20

Det korte af det lange er dybest set, at det forslag, som vi behandler i dag, er det forslag, som regeringens egne eksperter sagde skulle have været fremsat, samtidig med at man fremsatte lovforslaget i sidste folketingsamling.

Jeg er glad for, at en række partier, Enhedslisten, Socialistisk Folkeparti, Socialdemokraterne, Det Radikale Venstre, har udtrykt sig positivt om forslaget. Så er der et parti, der både er positivt og kritisk, nemlig Dansk Folkeparti. Jeg skal